

HET LAATSTE NIEUWS

29 juni 2017

WIELRENNEN

Toon Aerts verbaast sprinters in Oetingen

Hoewel de IWT laat openbarstte, werd het een editie om duimen en vingers van af te likken. Europees kampioen veldrijden Toon Aerts verbaasde het hele peloton. Net op het moment dat iedereen zich leek op te maken voor een sprint, gaf hij iedereen het nakijken met een late uitval.

De grote namen waren onmiddellijk present. Ruben Pols en veldrijder Thijs Aerts namen vlot één minuut voorsprong, maar toen stokte het. De Muur en de Bosberg brachten geen verdere afscheiding. Bij het ingaan van de plaatselijke ronden dreigde een omvangrijk peloton wel al in vijf delen te splitsen. Op vijftig kilometer van de finish schudde Toon Aerts aan de boom. Hij kreeg het gezelschap van Olivier Pardini, Jarl Salomein, Emiel Planckaert, ploegmaat Daan Soete en de Nederlander Dennis Bakker. Ook deze poging strandde snel.

Op twintig kilometer van de finish ontbond Jérôme Bagnies zijn duivels. In het gezelschap van Olivier Pardini en Pascal Eenkhoorn - een talent voor de toekomst die ook al tweede werd in Brussel-Opwijk - leek hij op weg naar winst. In de slotfase werd het duo weer ingerekend. De sprint die zich aankondigde, kwam er toch niet. Toon Aerts plaatste een late jump. Hij kon een jagend peloton afhouden en won voor Joeri

Toon Aerts kon een jagend peloton afhouden. Foto GTG

Stallaert, Corné Van Kessel en een verbluffende Tom Timmermans.

Toon Aerts was zelf misschien nog het meest verrast met zijn stunt. «Ik heb nog nooit een wegwedstrijd bij de profs gewonnen. Blijkbaar treed ik in de voetsporen van Sven Nys. Hij won de IWT in 2007. Het was zijn enigste dagsucces op de weg. Het was moeilijk om de koers te controleren, maar toch reden alle ploegmakers constant in de frontlinie. Bagnies en Pardini leken even op de zege af te stevenen, maar zij moesten het alleen rooien. Toch dacht ik niet meer te winnen, omdat ik verzuurde. In de laatste kasseiafdaling speelde ik alles of niets. Het lukte», besluit Aerts. (EVL)